

Daniels bok – nummer trettiosju

Återupprättandet av de ursprungliga sanningarna: Avslöjandet av William Millers dröm och den profetiska återkomsten i de sista dagarna

Jeff Pippenger

2024-01-01

William Millers dröm infördes i boken Early Writings och är därför underkastad samma profetiska analys och tillämpning som måste utföras av en studerande som söker att rätt dela sanningens ord. Drömmen har under årens lopp framställts många gånger genom Future for America, men här infogar vi den i studiet av den ”ökade kunskapen”, som öppnades vid ”ändens tid” år 1798. Drömmen behandlar historien om det budskap som representerade den kunskap som ökades. Den åskådliggör ett samband mellan den första och den tredje ängels budskaps rörelser.

William Millers dröm identifierar hans verk, och hans verk förebildades av Mose verk i det forntida Israels begynnelse. Uppfyllelsen av Millers dröm i de sista dagarna förebildades av Kristi verk i det forntida Israels sista dagar. Det verk som Kristus fullbordade vid slutet av det forntida Israel representerade det verk Kristus fullbordar i det andliga Israels sista dagar. I Millers dröm framställs det verk som utförs i de sista dagarna som utfört av ”Dirt Brush Man”. Det är av avgörande betydelse att erkänna Millers dröm som en förutsägelse av Midnattsropets uppfyllelse i de sista dagarna. Det är också av avgörande betydelse att erkänna att Kristi verk för det forntida Israel i deras sista dagar förebildade ”Dirt Brush Man”s verk i Millers dröm.

En del av Kristi verk som är viktig att lägga märke till är att Han inte endast bröt sigillan över de begravna sanningarna från Moses tid, utan Kristus upphöjde samtidigt dessa ursprungliga sanningar. Därigenom gav Han ett exempel på att när Guds folk uppfyller Millers dröm i de sista dagarna, kommer de sanningar som fastställdes genom Millers verk att utvidgas bortom deras ursprungliga förståelse.

”På Frälsarens tid hade judarna i sådan grad täckt över sanningens dyrbara juveler med traditionens och fabelns bråte, att det var omöjligt att skilja det sanna från det falska. Frälsaren kom för att rensa bort vidskepelsens och länge omhuldade villfarelsers bråte och för att infatta Guds ords juveler i sanningens ram. Vad skulle Frälsaren göra, om han nu skulle komma till oss så som han kom till judarna? Han skulle behöva utföra ett liknande verk i att röja undan traditionens och ceremoniens bråte. Judarna blev djupt oroade när han utförde detta verk. De hade förlorat den ursprungliga sanningen från Gud ur sikte, men Kristus förde den åter fram i ljuset. Det är vårt verk att befria Guds dyrbara sanningar från vidskepelse och villfarelse. Vilket verk har inte anförtratts åt oss i evangeliet!” Review and Herald, 4 juni 1889.

I dag utför smutskvastmannen (Kristus) ”ett liknande verk i att rensa bort traditionens och ceremoniernas bråte”, såsom Lejonet av Juda stam (Kristus) utförde på judarnas tid. I Millers dröm blev sanningens dyrbara juveler, som var fullkomligt ordnade i kistan av Guds ord, övertäckta med bråte och förfalskade juveler. Dessa juveler skulle tas fram ur bråten och läggas tillbaka i den större kistan av Guds Ord under de sista dagarnas Midnattsrop, ty det var när Miller såg på de återställda

juvelerna i den större kistan som han ”ropade högt av ren glädje, och det ropet väckte” honom. Millers dröm ägde rum 1847, tre år efter den första ängeln Midnattsrop, så hans uppvaknande i drömmen är de sista dagarnas Midnattsrop. Detta Midnattsrop förkunnas av de två vittnena som hade blivit dödade av vilddjuret som steg upp ur avgrunden och låg döda på gatan i tre och en halv dag, till dess att de fogades samman och därefter fick liv i de döda, torra benens dal och sedan lyftes upp som ett baner. Millers dröm uppfylls på den gatan och i samma dal som han identifierar som ”sitt rum”.

I milleriternas historia användes Miller av Herren för att befästa adventismens ursprungliga sanningar, men hans dröm visade att dessa sanningar med tiden skulle begravas. Detta fenomen, att röja undan traditionens och sedvänjans bråte, är vad Kristus åstadkom vid det gamla Israels slut, och därigenom föregriper han den slutliga uppfyllelsen av William Millers dröm.

Judarna hade förlorat ur sikte ”Guds ursprungliga sanning, men Kristus lät den åter träda fram” och identifierade sitt verk som ”vårt verk”. Vårt verk är ”att frigöra Guds dyrbara sanningar från vidskepelse och villfarelse”. William Millers dröm identifierar upptäckten, framställningen och förkastandet samt återupprättandet av de ursprungliga sanningarna. För att fullborda återupprättelsens verk infogade Kristus sanningen i ”sanningens ramverk”. ”Sanningens ramverk” var för William Miller hans förståelse av de två ödeläggande makterna, hedendomen och påvemakten. I de sista dagarna är ”sanningens ramverk” de tre ödeläggande makterna: draken, vilddjuret och den falske profeten.

”När Kristus kom in i världen för att vara ett föredöme för sann religion och för att upphöja de principer som borde styra människors hjärtan och handlingar, hade falskheten fått ett så djupt grepp om dem som hade haft så stort ljus, att de inte längre förstod ljuset och inte hade någon benägenhet att överge tradition för sanning. De förkastade den himmelske Läraren, de korsfäste härlighetens Herre, för att de skulle få behålla sina egna seder och påfund. Alldeles samma ande visar sig i världen i dag. Människor drar sig för att undersöka sanningen, för att deras traditioner inte skall rubbas och en ny tingens ordning införas. Hos mänskligheten finns en ständig benägenhet att fara vilse, och människor är av naturen benägna att högt upphöja mänskliga idéer och kunskap, medan det gudomliga och eviga varken urskiljs eller uppskattas.” Counsels on Sabbath School Work, 47.

Om Kristus kom in i världen i dag, skulle Han finna ”precis samma anda” av upphöjelse av mänskliga idéer och kunskap, som satte tradition i sanningens ställe. I Millers dröm kommer Kristus i de sista dagarna som mannen med smutsborsten för att utföra samma verk. När Hans verk som mannen med smutsborsten är fullbordat, skall de ursprungliga juvelerna lysa tio gånger klarare än solen, såsom de två vittnena, representerade av Miller, vaknar vid ropet från det höga ropet.

Den sanningens ramverk som gavs åt Miller var den profetiska strukturen av två ödeläggande makter, och det sanningens ramverk som givits åt Future for America är den profetiska strukturen av tre ödeläggande makter. Den ”nyckel” som var fäst vid kistan var den särskilda metodologi som öppnades och gavs åt Miller, och därefter åt Future for America.

”Kunskapens nyckel i Kristi dagar hade tagits bort av dem som borde ha hållit den för att låsa upp visdomens skattkammare i Gamla testamentets skrifter. Rabbinerna och lärarna hade i praktiken stängt himmelriket för de fattiga och de betryckta och lämnat dem att gå under. I sina tal frambar Kristus inte många ting för dem på en gång, för att han inte skulle förvirra deras sinnen. Han gjorde varje punkt klar och tydlig. Han föraktade inte att upprepa gamla och välbekanta sanningar i profetiorna, om de kunde tjäna hans syfte att inpräglade tankar.

”Kristus var upphovsmannen till alla de gamla sanningens ädelstenar. Genom fiendens verk hade dessa sanningar rubbats ur sitt läge. De hade skilts från sin rätta plats och satts in i villfarelsens ramverk. Kristi verk var att återställa och befästa de dyrbara ädelstenarna i sanningens ramverk. Sanningens principer, som av Honom själv hade givits för att välsigna världen, hade genom Satans inflytande blivit begravda och tycktes ha blivit utplånade. Kristus räddade dem ur villfarelsens bråte, gav dem en ny, livskraftig styrka och befallde dem att lysa som dyrbara juveler och stå fasta för evigt.

”Kristus själv kunde använda vilka som helst av dessa gamla sanningar utan att låna den minsta beståndsdel, ty det var Han som hade frambragt dem alla. Han hade ingjutit dem i varje generations sinne och tankar, och när Han kom till vår värld omgestaltade och levandegjorde Han de sanningar som hade blivit döda och gjorde dem mer verkningsfulla till gagn för kommande generationer. Det var Jesus Kristus som hade makt att rädda sanningarna ur bråten och åter ge dem åt världen med mer än deras ursprungliga friskhet och kraft.” Manuscript Releases, band 13, 240, 241.

Det är intressant att lägga märke till i det sista avsnittet att den nyckel som Kristus använde vid det forntida Israels slut var att öppna Gamla testamentet. Nyckeln i Millers metodik öppnade kistan med Gamla och Nya testamentet, men i de sista dagarna, vid slutet av hans dröm, är kistan större. Metodikens nyckel i de sista dagarna öppnar inte bara Gamla och Nya testamentet, utan också Profetians Ande. Avförseglingen av Jesu Kristi uppenbarelse, strax före nådatidens slut, utförs av Lejonet av Juda stam, som i Millers dröm framställs som mannen med smutsborsten. Syster White identifierar att mannens med smutsborsten verk sker strax före nådatidens slut.

”Herren gav mig den 26 januari en syn, som jag nu vill återge. Jag såg att somliga av Guds folk var tröga och slumrande; de var endast halvt vakna och insåg inte den tid vi nu levde i; och att ”mannen” med ”smutsborsten” hade trätt in, och att några var i fara att sopas bort. Jag bad Jesus att frälsa dem, att skona dem ännu en liten tid och låta dem se sin fruktansvärda fara, så att de måtte göra sig redo innan det för alltid var för sent. Ängeln sade: ”Förstörelsen kommer som en mäktig virvelvind.” Jag bad ängeln att visa förbarmande och att rädda dem som älskade denna världen och var fästa vid sina ägodelar och inte var villiga att släppa taget om dem och offra dem för att påskynda budbärarna på deras väg att föda de hungrande fåren, som höll på att förgås av brist på andlig föda.

”När jag såg arma själar dö av brist på den närvarande sanningen, och somliga som bekände sig tro sanningen lät dem dö genom att undanhålla de nödvändiga medlen för att föra Guds verk framåt, var synen alltför smärtsam, och jag bad ängeln att ta den ifrån mig. Jag såg att när Guds sak krävde något av deras egendom, liksom av den unge mannen som kom till Jesus, [Matteus 19:16–22.] gick de bedrövade bort; och att den översvämmande gisseln snart skulle

gå fram och rycka bort alla deras ägodelar, och då skulle det vara för sent att offra jordiska ägodelar och lägga en skatt i himmelen.” Review and Herald, 1 april 1850.

Den ”översvämmande gisseln” är en symbol för den snart kommande söndagslagen, och arbetet som utförs av mannen med smutsborsten i Millers dröm äger rum strax innan nådatiden avslutas. Det är när han har rengjort rummet som han sedan kastar juvelerna tillbaka i det större smyckeskrinet, och de lyser då tio gånger klarare än solen. Daniel och de tre värdiga befanns vara tio gånger bättre än de andra.

När den tid hade gått till ända som kungen hade bestämt för att de skulle föras in, förde hovmarskalken dem fram inför Nebukadnessar. Och kungen talade med dem; och bland dem alla fanns ingen som kunde jämföras med Daniel, Hananja, Misael och Asarja. Därför fick de tjäna inför kungen. Och i allt som rörde vishet och förstånd, när kungen rådfrågade dem, fann han dem tio gånger förmer än alla de skriftlärda och stjärntydarna som fanns i hela hans rike. Daniel 1:18–20.

”Dagarnas slut” utgjorde för Daniel det lackmusprov där Nebukadnessar fällde dom, och detta prov är en förebild för söndagslagen i de sista dagarna. De ursprungliga och grundläggande sanningarna kommer att lysa tio gånger klarare när de återupprättas i de sista dagarna än när de först blev erkända. Sanningarna, och de visa som förstår dessa sanningar i de sista dagarna, kommer att lysa tio gånger klarare under det sena regnet, vilket är en upprepning av Midnattsropet.

”Ni förlägger Herrens ankomst alltför långt fram i tiden. Jag såg att det sena regnet kom lika [plötsligt som] midnattsropet, och med tio gånger större kraft.” Spalding and Magan, 5.

Återställelsen av de ursprungliga sanningarna fullbordas genom tillämpningen av den sena regnets metodologi av ”rad på rad”. När de väl har återställts, lyser de ursprungliga sanningarna ”tio gånger” klarare än de gjorde när Miller först betraktade dem. De visa som använder metodologins nyckel för att återställa de ursprungliga sanningarna, erhåller en erfarenhet som är ”tio gånger” bättre än deras som åter Babylons metodologi. De som sveps bort av smutsborstmannen, är de som har blivit fästa vid de traditioner och sedvänjor som har täckt över den ursprungliga sanningen, och som rensas ut tillsammans med de villfarelser i tradition och sedvänjor som de har blivit fästa vid.

En falsk lära är en avgud.

”Genom att förkasta sanningen förkastar människor dess upphovsman. Genom att trampa på Guds lag förnekar de Lagstiftarens auktoritet. Det är lika lätt att göra en avgud av falska läror och teorier som att forma en avgud av trä eller sten.” The Great Controversy, 584.

Uttalandet över Efraim, som markerade nådatidens slut för Efraim, understryker sanningen i vad mannen med smutsborsten åstadkommer när han sopar golvet.

Efraim håller sig till avgudarna; låt honom vara. Hosea 4:17.

Du är vad du äter, såsom visades genom Daniel och de tre vännerna. Syster Whites oro över dem som var ”slöa och dvalalikhande” stod i relation till deras brist på förberedelse och deras brist på urskillning beträffande betydelsen av ”närvarande sanning”. Hennes oro var ett uttryck för Kristi

bekymmer över de hårklyvande judarna på hans tid, som fullständigt hade förlorat originalsanningarna ur sikte. Millers dröm identifierar slutet på det moderna andliga Israel, som har förebildats av det forntida bokstavliga Israel.

”De skriftlärdade och fariséerna gav sig ut för att förklara Skrifterna, men de förklarade dem i enlighet med sina egna idéer och traditioner. Deras seder och grundsatser blev alltmer stränga och betungande. I dess andliga mening blev det heliga Ordet för folket såsom en förseglad bok, stängd för deras förståelse.” Signs of the Times, 17 maj 1905.

Ett tilltagande mörker har lagt sig över det laodiceiska adventismen sedan 1863, och Bibeln och Profetians Ande har för dem blivit som en förseglad bok. Strax innan nådatiden avslutas blir Jesu Kristi uppenbarelse avseglad, och den frambringar en trefaldig prövningsprocess som slutar med att de som vägrar att överge sina sedvänjors och traditioners avgudar sveps bort vid den snart annalkande söndagslagen.

”Vi har en oändlig Återlösare, och hur dyrbara är inte de sanningens ädelstenar som vittnar om detta i Guds ord. Men dessa dyrbara juveler har begravts under en massa av skräp, av traditioner, av villoläror, vilka Satan själv har frambringat. Hans anslag verkar med en märklig makt på människors sinnen för att förmörka värdet av Kristus för dem som tror på honom. Guds och människans fiende har lagt en besvärjelse över dem som bekänner sig vara Kristi efterföljare, så att det om många kan sägas: De känner inte tiden för sin hemsökelse.” Review and Herald, 16 augusti 1898.

Millers dröm illustrerar historien om upprättandet av de ”ursprungliga sanningarna”, deras efterföljande förkastelse och därefter deras slutliga återupprättelse. Strax före nådatidens slut träder ”mannen med smutsborsten” in i skeendet och återupprättar de ursprungliga sanningarna samt gör dem ”tio gånger” klarare. Detta äger rum under Midnattsropets historia, vilket föregår den tredje ängelns Höga Rop vid söndagslagen. Midnattsropet väcker och skiljer jungfrurna åt i förväg, före söndagslagen, liksom Midnattsropet i milleritisk historia föregick öppnandet av den undersökande domen. När juvelerna kastas tillbaka i det större, återställda skrin, är det för sent, ty denna händelse inträffar ”efter” det att golvet har sopats rent.

”Villfarelsens stoft och bråte har begravt sanningens dyrbara juveler, men Herrens arbetare kan blottlägga dessa skatter, så att tusenden skall betrakta dem med glädje och vördnad. Guds änglar skall stå vid den ödmjuka arbetarens sida och ge nåd och gudomlig upplysning, och tusenden skall ledas att be med David: ’Öppna mina ögon, så att jag må skåda förunderliga ting i din lag.’ Sanningar som i tidsåldrar har varit osedda och obeaktade skall stråla fram från de upplysta sidorna i Guds heliga ord. De församlingar i allmänhet som har hört, förkastat och trampat sanningen under fötterna, skall handla än mer ogudaktigt; men ’de förståndiga’, de som är uppriktiga, skall förstå. Boken är öppen, och Guds ord når hjärtana hos dem som önskar lära känna hans vilja. Vid det höga ropet från ängeln från himlen, som förenar sig med den tredje ängeln, skall tusenden vakna ur den dvala som har hållit världen bunden i tidsåldrar, och de skall se sanningens skönhet och värde.” Review and Herald, 15 december 1885.

De ”tusenden” som då vaknar representerar Guds andra hjord, som fortfarande befinner sig i Babylon, ty det ”höga ropet” börjar vid söndagslagen. ”Smutsborstmannens” verk har varit i gång

sedan den 11 september 2001, och i ännu högre grad sedan juli 2023.

”Aposteln säger: ”Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till tillrättavisning, till upprättelse, till fostran i rättfärdighet, för att gudsmänniskan skall bli fullkomlig, fullt utrustad för varje god gärning.” Bibeln är sin egen uttolkare. Ett ställe kommer att visa sig vara en nyckel som låser upp andra ställen, och på detta sätt kommer ljus att kastas över ordets dolda innebörd. Genom att jämföra olika texter som behandlar samma ämne och betrakta deras sammanhang från varje sida skall Skriftens sanna mening bli uppenbar.

”Många menar att de måste rådfråga kommentarer till Skriften för att förstå innebörden i Guds ord, och vi vill inte inta den ståndpunkten att kommentarer inte bör studeras; men det kommer att krävas mycken urskillning för att upptäcka Guds sanning under massan av människors ord. Hur litet har inte kyrkan, såsom ett samfund som bekänner sig tro på Bibeln, gjort för att samla Guds ords spridda juveler till en enda fullkomlig sanningens kedja! Sanningens juveler ligger inte på ytan, såsom många antar. Den ledande anden i onskans sammansvärjning är ständigt verksam för att hålla sanningen dold och föra stora mäns åsikter fullt ut i blickfånget. Fienden gör allt som står i hans makt för att fördunkla himlens ljus genom utbildningsprocesser; ty han avser inte att människor skall höra Herrens röst säga: ’Detta är vägen, vandra på den.’”

”Sanningens juveler ligger kringstridda över uppenbarelsens fält; men de har blivit begravda under mänskliga traditioner, under människors ord och bud, och visheten från himlen har i praktiken blivit åsidosatt; ty Satan har lyckats få världen att tro att människors ord och gärningar är av stor betydelse. Herren Gud, världarnas Skapare, har till oändlig kostnad gett evangeliet åt världen. Genom detta gudomliga medel har glada, vederkvickande källor av himmelsk tröst och bestående hugsvalelse öppnats för dem som vill komma till livets källa. Det finns ådror av sanning som ännu återstår att upptäcka; men andliga ting måste urskiljas andligen. Sinnena som är förmörkade av det onda kan inte uppskatta sanningens värde sådan den är i Jesus.” Review and Herald, 1 december 1891.

Kristi verk, såsom det i Millers dröm framställs genom mannen med smutsborsten, är tvåfaldigt. Det består i att avlägsna villfarelsen och att återställa de ursprungliga sanningarna. Avlägsnandet av villfarelsen är också tvåfaldigt, ty när villfarelsen sopas ut genom fönstret, tar villfarelsen med sig dem som väljer att förbli bundna vid villfarelserna. Det skiljandets verk som mannen med smutsborsten utför behandlas också av Jeremia, och hans vittnesbörd överensstämmer med syster White när hon sade att ”Herrens arbetare kan blottlägga dessa skatter, så att tusenden skall se på dem med glädje och vördnad.”

Därför säger Herren så: Om du omvänder dig, skall jag åter låta dig träda fram inför mig; och om du skiljer det dyrbara från det usla, skall du vara såsom min mun. De skall vända tillbaka till dig, men du skall inte vända tillbaka till dem. Jeremia 15:19.

Sammanhanget i avsnittet i Jeremia riktar sig till dem som har upplevt den första besvikelsen den 18 juli 2020. Det är inte enbart jordborstemannen som skiljer det dyrbara från det usla, utan det är också verket hos dem som representeras av Jeremia, vilka framställs som stående inför ett avgörande om huruvida de skall återvända till Herren eller inte återvända. De har uppenbarligen inte varit hos Herren, ty om de hade vandrat med honom, skulle det inte finnas någon anledning för

dem att återvända. När de väl återvänder och träder fram inför Herren, och därefter blir Hans mun, kommer de att ha utfört ett verk av att skilja det dyrbara från det usla. ”Jordborstemannens” verk kräver de visas medverkan. ”Jordborstemannens” verk i Millers dröm åskådliggörs också när Kristus rensar sin tröskplats genom en reningsprocess.

”Hur snart denna reningsprocess kommer att börja kan jag inte säga, men den kommer inte att uppskjutas länge. Han som har sin kastskevel i sin hand skall rena sitt tempel från dess moraliska orenhet. Han skall grundligt rensa sin tröskplats.” Testimonies to Ministers, 372, 373.

Den slutliga ”reningsprocessen” började i juli 2023, och det är den reningsprocess som omtalas i Malakis tredje kapitel.

”Malaki 3:1–4 citerat.

”En renande, reningsbringande process pågår bland Guds folk, och härskarornas Herre har lagt sin hand till detta verk. Denna process är högst prövande för själen, men den är nödvändig för att orenheten må avlägsnas. Prövningar är nödvändiga för att vi må föras nära vår himmelske Fader, i underkastelse under hans vilja, så att vi kan frambära åt Herren ett offer i rättfärdighet. Guds verk att rena och luttra själen måste fortgå tills hans tjänare är så ödmjukade, så döda från jaget, att när de kallas till aktiv tjänst, må de ha blicken odelat fäst vid Guds ära.” Review and Herald, 10 april 1894.

Millers andra dröm identifierar återställelsen av de ursprungliga sanningarna och den samtidiga återställelsen av ett folk som har blivit förskingrat. Nebukadnessars andra dröm identifierar återställelsen av hans rike. Millers dröm behandlar nedgrävandet av de ursprungliga sanningarna i termer av att dessa sanningar är ”förskingrade”. Ordet ”förskingrade” är en symbol för ”de sju tiderna”. Nebukadnessars dröm handlar om ”förskingringen” av ”de sju tiderna”. Nebukadnessar placeras vid ändens tid år 1798 och representerar där en omvänd man. Miller är symbolen för ”de visa” år 1798.

Vi kommer att fortsätta med Millers dröm i nästa artikel.

”När vi blir kallade att ha en annan mening än andra, eller när andra ger uttryck åt att de skiljer sig från vår uppfattning, bör vi visa en kristen anda och hålla denna sak tydligt framträdande: att vi har råd att vara stilla och rättvisa; ty sanningen tål granskning. Ju mer den studeras, desto klarare skall dess ljus stråla fram. Herren ser med misshag på allt som har anstrykning av hårdhet och stränghet och riktar sin tillrättavisning mot dem som bemöter dem som skiljer sig från dem i uppfattning med förakt och förebråelser och framställer dem i sämsta möjliga dager. Hela himlen ser på dem som gör detta så som himlen såg på fariseerna och förklarar att de är okunniga både om Skrifterna och om Guds kraft. Sanningens fiender kan inte göra sanningen till villfarelse. De må trampa på sanningen och mena att den är övervunnen därför att de har kastat ned den och täckt den med bråte; men Gud skall mana några av sina trofasta att göra såsom Kristus gjorde när han var på jorden, — att röja undan bråten och återställa sanningen till dess rätta plats i sanningens byggnad.

”I kretsar där sanningen är föremål för diskussion kommer det att finnas sådana som motsätter sig allt som de inte själva har hållit för sanning; och medan de inbillar sig att de endast kämpar mot villfarelse, behöver de höra med ofördomsfulla öron, för att de må förstå vad sanning är och inte förvränga eller misstolka det som sägs. De har framför sig exemplet från människor i alla tidsåldrar som har kämpat mot sanningen och därigenom har förkastat Guds rådslut till sitt eget fördärv. Tungt kommer det ansvar att vara som vilar på människor som har haft stort ljus och stora tillfällen men ändå inte helt har ställt sig på Herrens sida. Om de vågade ställa sig helt på Herrens sida, skulle de bevaras i ostrafflighet, även när de kallades att stå ensamma. Han skulle göra dem i stånd att stå modigt, i renhet och rättvisa, kämpande för rättfärdighetens ofördärvade principer. Han skulle uppehålla dem i kampen för det rätta därför att det är rätt, även om rätten vore fallen på gatan och rättvisan inte kunde komma fram. De skulle förstå vad som vore rent och obesmittat och i överensstämmelse med Kristi liv, och de skulle inte vända sig bort från kristendomens renaste principer i ande, ord eller handling, även om de stod i opposition inte bara mot okunnighet utan också mot dem som var bildade och erfarna och som använde sofisteriets vapen för att tysta dem. Genom all denna villfarelsens strid mot sanningen skulle de bevaras och göras i stånd att föra en sådan kurs att deras fiender inte kunde motsäga eller stå emot dem. De skulle stå som en klippa för principen, vägra att kompromissa med någon människa och ändå bevara den ande som skulle känneteckna varje kristen.

”Den som är en Kristi efterföljare kommer att skilja mellan det heliga och det vanliga och hålla sig till de sanna bevisen på en människas karaktär och verk, ty Kristus har sagt: ’Av deras frukt skolen I känna dem.’ Den kristne kommer att gå framåt mitt ibland all slags opposition. Han kommer att förakta smicker, därför att det är fött av Satan. Han kommer att avsky anklagelse, därför att det är den ondes vapen. De kommer inte att hysa avund eller ge efter för självupphöjelse, därför att detta är kännetecknen på Guds och människans motståndare. De kommer inte att återfinnas som spioner; ty Satan använde de föraktade judarna i utförandet av detta verk mot Jesus. De kommer inte att följa sina bröder med en flod av frågor så som judarna följde Kristus i syfte att snärja honom i hans ord och förmå honom att tala om många ting, för att de därigenom skulle kunna göra honom till en förbrytare för ett ord.” Home Missionary, 1 september 1894.